

МІСТО БІЛОГО АНГЕЛА

Міста завжди подібні на людей. У кожного своя доля, історичні шляхи, перемоги, проблеми. Щоправда, проблеми досить часто виявляються дуже подібними одна до одної. Це помітно при ближчому знайомстві з малими містами. Передусім такими, як Славутич.

Місто молоде, щойно відзначило своє 15-ліття, але проблем у його керівників і мешканців багато. Ще на початку 2003 року Славутич вдався до акції протесту щодо бюджетного питання. Протестуючи проти несправедливого розподілу коштів, депутати міськради відмовилися затверджувати місцевий бюджет, який "пропагував" занижені суми прибутків. І хоча ці цифри довелося таки затвердити, проблему було озвучено, на неї звернули увагу "вгору". У місті шукали свої шляхи виходу із ситуації. Величезні зусилля були спрямовані, скажімо, на реорганізацію найбільш затратної галузі міського господарства - комунальної сфери. І це дало відчутні результати.

Відомо, що Славутич будувався як місто майбутнього, такий собі оазис цивілізації серед недоторканного лісу. Тут все вражає своєю довершеністю, повною відсутністю, скажімо, стихійної вуличної торгівлі - вистачає міського ринку.

Центральним елементом герба Славутича є білий ангел - святий архистратиг Михайло, якого зустрічаєш ледь не на кожному кроці.

Місто майбутнього серед прози життя

У Славутичі проживає близько 25 тисяч людей, серед яких більше 8 тисяч - діти, віком до 16 років. Не дивно, що таке місто багате на дитячі установи: 8 дитсадків (у кожному плавальний басейн). Ліцей, 4 школи (одна навіть з двома басейнами), а також загальноміський плавальний басейн, школа мистецтв, палац дитячої творчості, спортивні споруди, свій парусний флот, який має досить високі досягнення навіть на міжнародному рівні.

Але скільки ж потрібно коштів на утримання цієї прекрасної мрії. Поки комунальна сфера Славутича була на утриманні Чорнобильської атомної, особливих проблем вона не відчувала. Але 15 грудня 2000-го року Чорнобильську закрили. І забезпечення життєдіяльності міста стало його чи не найбільшою проблемою. Але проблеми відступають, якщо їх вирішувати. Славутич опинився у значно гіршому становищі, ніж інші міста, яким також довелося переводити комунальну сферу на ринкові відносини. Адже місто будувалося як спальний район Чорнобильської атомної. Із підприємств був побудований тільки хлібзавод. Це сьогодні Славутич - спеціальна економічна зона, завдяки якій створено найбільш сприятливі інвестиційні умови. У місті працюють і створюються нові підприємства. Але коли комунальну сферу було кинуто у вир ринкових відносин вони ще могли допомогти їй впливти. Вжити допомогли люди, які щиро вболівали за долю рідного міста.

Не все старе було гіршим

Славутич відчув необхідність відокремлення спеціалізованих підприємств від великого комунального цеху. Сьогодні окремим підприємством працює смітцевий полігон, створено приватний ЖЕК (ПП "Гранд-сервіс") і процес розкрупнення триває. Але славутичанам не загрожує незручності з розрахунками та й неузгодженість між підприємствами при усуненні аварійних ситуацій також. Адже в Славутичі є служба, яка централізовано і розрахунками займається,

координує виконання робіт по обслуговуванню житла. Ці функції виконує житлово-комунальний центр. І якщо для спеціалістів виникають питання і юридичні, і організаційні, то для споживачів це здійснена мрія. Ну кому ж не сподобається прийти до каси, заплатити гроші і отримати єдину квитанцію, де вказано і скільки сплачено, і суму боргу. Тут же можна отримати і будь-яку необхідну довідку з паспортного столу, тут же акумулюється інформація про пільги та субсидії. Діє комп'ютеризована єдина диспетчерська служба, що є рідкістю в інших містах. І не споживач, а диспетчер з'ясовує питання, яка служба повинна усувати ту чи іншу аварійну ситуацію. Диспетчер контролює і виконання заявки.

Борги - не вирок, собівартість - не догма

Не можна сказати, що у Славутичі вирішено проблему боргів та боржників. Вона актуальна, як і скрізь. Але активності славутичан у боротьбі за повернення заборгованих коштів можна щиро позаздрити. Використовуються будь-які можливості: і судові позови, і адміністративна відповідальність, і роз'яснювальна робота... Знаходять способи відключення конкретних боржників. Допомогає сективна позиція виконавчої служби; арештовувалось майно, автомобілі боржників. Тим, хто не може оплачувати своє житло, пропонувалась менша житлова площа, надавалась допомога по продажу чи обмін квартири. Тож і результати помітні: за два роки кількість боржників зменшилась із 2 тисяч до 470 квартиронаймачів. Але всю цю роботу славутицькі комунальники вважають недостатньою. Тож не виключено, що незабаром можна було познайомитися із новим варіантом підходу до впертих неплатників.

Одним із шляхів пом'якшення проблеми коштів для славутичан є зниження собівартості комунальних послуг.

Славутицький досвід підкупує своїм нестандартним підходом. У результаті - заощадження, здавалося б, на дрібницях дає чималий економічний ефект. Першою такою "дрібницею" було налагодження контролю за лампочками, які використовують для освітлення сходових клітин. Ледь помітний знак на цоколі зробив неможливою підміну деякими умільцями нових лампочок згорілими. А пошук більш економних джерел світла привів до створення приладу, який дозволяє не лише електроенергію економити. На замовлення славутицьких ЖЕКів було створено прилад, який зовні нагадує захищену закритим плафоном лампочку. Але вмонтований під тим плафоном пристрій фіксує довжину світлового дня і відповідно до цих даних вмикає і вимикає освітлення по всьому стояку будинку. Крім того, в нічний час освітлення переводиться на значно меншу напругу. Цей крок зробив неможливими крадіжки електроенергії через підключення до ЖЕКівсько-внутрібудинкових електромереж. А сам прилад коштує близько 100 гривень. Щоправда, у Славутичі прилад ще проходить випробування.

*Ірина КОСТЕНКО, Володимир БІЛКЕЙ,
Фото Володимира БІЛКЕЯ*